

que sibi afferere. Ara deinde constructa sunt, ubi excensionem fecerat Jovi descensori, Minervaque & Herculi: eo quoque loco, unde ex Europa solverat, Aras extrui iussit. Supplem. d. cap. 3. Justin. d. addit: E navi conspecta Asia, incredibili ardore mentis accensus, duodecim aras Deorum in belli vota statuit. Ita securus, fidesque somnio, visione ductoris Genij; ut patrimonium prius distribueret inter amicos, secum portans, ut dicitur, Spes suas. Plutarch. d. & Marcell. lib. 25. cap. 14. Prius quia inventi Macedones iuxta vota, ad Dium Macedoniae urbem Jovi Olympio sacrum fecit, Musis quoque ludos scenicos per novem dies pro numero Dearum: post hæc convivium summam magnificentiam, aliaque animi festivi signa ostensa. Diodor. d. cap. 16. Quare solvisse dicitur summa pectoris alacritate memor felicitum omnium in gloriosissimam expeditionem: etenim cum Delphos abiisset Numen consultum de eventu, & Pythoniâ, quia nefastus dies, ire ad tripodem nollet; vi ad templum traxit, ut oraculum ederet: ibique illa protulit: *Vicisti fili, invictus es.* Plutarch. d. quod quidem pro omine accipiens, lætus discessit. Tunc expeditionem adorienti vulgatum, simulacrum Orphei cupressinum per istos dies multo sudore fluxisse. Quo signo omnibus territis; Aristander, bono esse animo iussit; quippe tanta facturus Alexander, ut poetæ in illis decantandis sudarent. *Ibid.* & Orosius lib. 3. cap. 16. In transitu Protefilai inferias dedit, precatus Numina, ut melioribus auspicijs hostile littus tangeret. Suppl. lib. 2. cap. 2. Inde apulit, posteroque die processit in campos; ubi Troja fuit.

7 Apud Posidoniatas in Tyrrenico sinu ludicrum & fatuissimum agebatur lamentum, ex quo risus. Conveniebant cuncti, memoriamque faciebant nominam, gestorum, consuetudinum antiquarum, Græcam signantes patriam; deplorabantque mutuo præsentem sortem, & silentes abibant. *Meurs. lib. 5. Græc. fer. & Athenæus, lib. 14. cap. 7.* In Elide statuæ collocatæ Philippo Amyntæ, ejusque filio, Magno Alexandro. K. G. Meminit Pausanias, cap. 188. & de alijs eidem dicatis, dicit cap. 8. Post Ægyptios verò Reges: Ægyptijs Regibus ad verioris monumentum, tanquam bene de se meritis, præmia sunt constituta: Philippo verò & Alexandro adulatione potius multitudinis. Utrumque definit Justinus, *Histor. lib. 8.* Philippus inter rapinas quotidianas, semper inops erat. misericordia in eo & perfidia pari jure dilectæ: nulla apud eum turpis ratio vincendi, blandus

Jovi & Musis sacrum factum.

Sudat statua Orphei.

Lamentum visibile.

Statua Alexandro & patri.

pariter & insidiosus; qui amicitias utilitate, non fide colebat. Alexander & virtute & vitijs patre maior. Prudentior ille consilio, hic animo magnificentior. Iram ille vincere, huic nec dilatio ulionis, nec modus erat, &c.

8 Inter Ægyptios Accipitrum oblatio Horo. K. Æ. Multa de accipitribus videris apud Plin. lib. 10. cap. 8. singularia, quod claudi altero pede, & corda avium non edant: fuscè de his Ulyss. Aldrovand. 1. de Avib. lib. 4. Conrad. Gesner. lib. 3. 4. Plutarch. de *Isid. & Osirid.* oculis insepulorum volitando inijcere terram. Quid per illos signari hieroglyphicè apud Ægyptios, dicit Pier. Valerian. lib. 21. describitque latè cum imaginibus & signis, Kircher. in *Obelisc. Pamp. lib. 4. hierogrammatism.* 10. In *Lateranens. cap. 4. §. 2.* In *Flammio, cap. 4. §. 1.* In *Heliopolitan. cap. 4.* & in *Mensa Isiac. cap. 5. division. 2.* Hinc modò exponitur accipiter tutulatus, modò pedibus in serpentinis spiras abeuntibus; nunc horridus aspidem & draconem referens, nunc ex homine & accipitre compositum monstrum; jam ex accipitre & serpente, ex figura Canopi capite accipitrino; jam ferinà facie ac plumoso capite, modò extensis alis, in quarum medio globus; modò denique cristà velut tiarà, aut mitrà sacerdotali conspicitur insignitus: quod totum sub imagine umbratica Osiridis in naturam dirigitur Solis. Cum Apolline iccirco convenientiam habere ajunt; quòd de avibus soli accipitres semper nullo negotio adversos Solis radios intuentur, neque intentis oculis sursum versus, ut suscipere gravantur, nec divinam flammam offenduntur: Os tibia illorum si ad aurum admoveatur (an ideo claudicant?) sic ipsum illecebrà quadam mirabili ad se allicit; quemadmodum Heracleotem lapidem suam vi prædicant, quasi præstigijs & captionibus ferrum ad se attrahere. Ita *Ælian. 10. Histor. Animal. cap. 14.* Astruit etiam ex Plinio Kircher. in *Pamp. loc. cit.* subdens: *Apud Arabes ex ossibus accipitris ignem elici, aurumque attrahi scriptum inveni.* Mirum prorsus, quod *Joann. Ravif. Textor in Præfat. Cornucop. refert. Si auro liquefcenti (infus) gallinarum membra misceantur, consumunt illud in se: ita hoc*

venenum auri est. Sumpsit ex Plin. lib. 29. cap. 4. * * *

DIES

Viris que apodosis.

Oblatio accipitrum.

Conditiones eorum.

Hieroglyphica.

Ossa auri magnes.

Auri venenum quid?

DIES XII. JANUAR.

Prid. Id. 1 **G**Rad. 22. Solis in Capricorno, qui felix iuxta Dariozum, sed juxta Maternum, qui sub illo natus crudeliter lacerabitur à bestijs. *Incerri celi status.* Columell. *Auster spirat.* Ptolom. *Dimidius Cancer vesperè oritur.* K. P. R. *Canis Minor vesperè oritur.* Junctinus K. A. *Vir ligone terram fodiens.* Sphær. Arab. *Levita Ephrataeus cum cadavere uxoris perveniens in Gader, dividit in duodecim portiones, quas mittit in omnes terminos Israël ad singulas tribus.* *Judic. 19. 26.* Vide diem 23. à n. 4. Mors Antiochi in templo Nancæ. R. *Abrah. ex 2. Machab. 1. 13.* Nonnulli intelligunt de Antiocho IV. Epiphane; sed arbitror intelligendum de VII. cognomine *Sidetis*, id est, Pij, ob reverentiam religionis Judaicæ, de quo *Josephus, 13. Antiq. cap. 16.* Membratum enim disceptus fuit à Sacerdotibus Nancæ, seu Dianæ, cujus donaria & thesauros expilare cupiebat. *Adrichom. Ann. 3832. Briet. Ann. 3925.* *Belarmin. de Verbo Dei, lib. 2. cap. 15.* *Sanctius & Serar. loc. cit. Machab. De Epiphane dicitur, 1. Machab. 6. à v. 3.* *Audivit esse civitatem Elimaidem in Perside nobilissimam & copiosam in argento & auro, templumque in ea locuples valde & illic velamina aurea & lorica & scuta, qua reliquit Alexander Philippi, Rex Macedo: & venit & querebat capere civitatem & depraedari eam, & non potuit; quoniam innovuit sermo his qui erant in civitate, & insurrexerunt in prælium & fugit inde, & abiit cum tristitia magna, & reversus est in Babyloniâ.* Liquer, Epiphane non perisse in hujusmodi factione; igitur iteratum ejus fuga, 2. *Machab. 9. à 1.* Quare consonum est, cogitare utriusque expilationis conamen, sed diverso eventu: quandoquidem Epiphane fugà liber evasit, & Sidetes cum socijs intra templum miserimè cecidit; uti dicitur 2. *Machab. 1. à 12.* Vide *Joseph. d. lib. 12. cap. 13.* Pererium in *Daniel. 8. 25.* & diem 6. *Maij n. 11.* Alij dicunt occisum Antioch. Magnum, patrem Epiphane. *Adi 5. Octobr. n. 8.*

Mors Antiochi Sidetis.

Antilogia.

Auri venenum quid?

Maozim Deus.

Osee, 12. 8. dicit Ephraim: *Dives effectus sum, inveni idolum mihi.* Maozim sonat fortitudinem ac potentiam, seu munitionem, ut vertunt Hieronym. & Aquila: quod quidem favet cogitationi: quippequam pecunia obediunt omnia. *Eccl. 10. 19.* Omnia enim vincuntur, dum ex auro conficitur armamentum. Favent Profani. *Senec. in Thyest. v. 603.* *Horat. 2. Satyr. 3. à v. 94. & 3. Carm. Od. 16. à v. 9.* *Petron. Epigram. 33.* *Juvenal. Satyr. 1. v. 112.* de quo nos fuscè *Tom. 6. T. 3. à n. 23.* Placet Nancam fuisse Venerem, distam *Anaitem* (quo epitheto etiam plausa Diana, ut dicemus 29. *August.*) cujus simulacrum erexit & dedicavit *Artaxerxes Ochi filius*, in *Saceis*, festo instituto à *Cyro*, de quo 17. *August.* Venusque tunc celebrata nomine Veneris Babylonicæ. Causa tituli & divitiarum in templo fuerunt continua supra foeminarum, ibi in hujusmodi ministerio Veneri *Anaitidi* servientium. De illa *Gyrard. Synagm. 1. n. 106.* qui *synagm. 13. n. 6.* subdit: *Ei Dea Antiquos dedicasse puellas qua ibi prostarent: deinde veluti sacra viris tradebantur, eas accipientibus hilarè maritis, sicut de Lydis prodit Herodorus, lib. 1. Argumentum illustrabimus tum loc. cit. tum Tom. 6. T. 10. à n. 14.* Vide congesta plura apud *Serar. d. quæstion. 7.* Colligitur etiam ex eo quòd de Antiocho dicitur, *Daniel. 11. 37.* *Erit in concupiscentijs foeminarum.* Unde autumat *Maluend. 8. de Anti-Christ. cap. 14.* nomen *Maozim* ab *Ez.*, quod *Capper*: qua de causâ Veneris imago capræ infidebat, indicans petulantiam. *Chartar. in Vener. fol. 345.* ubi ex *Apulejo* profanam ejus imaginem exponit, *lib. 10. Metamorph. n. 157.* *Erat illa (inquit) pulcherrimi aspectus, coloris suavis atque jucundi & nuda ferè suam venustatem demonstrabat; nam perenni velo operata, membra non operiebat, sed potius adumbrabat. Corpus candidum, ita ut calidus cecidisse diceret: velum ceruleum maris instar, unde ea nata, quam lascivi Amores præcedebant, faces præferentes. Veneris quoque latera hinc Græcia, illinc Horæ claudabant; qua florens fertis voluptatum Deam adornare videbatur.* Anno 31. Christi, hic dies sextus Jejunij ejus.

Que Dea Nancæ?

Imago.

Dies VI. Jejunij Christi.

Compitalia.

Ludi Compitalij.

2 Nancam faciunt Dianam D. Thom. & *Lyranus*, hic. *Plutum* Deum opulentiæ ac divitiarum, *Sanctius à n. 20.* nec incongruè: equidem de Antiocho dicitur *Daniel. 11. 38.* *Deum Maozim in loco suo venerabitur, &c.* id est, *Plutum*, seu *Mammona*, divitiarum Numen, quod adorabant *Ethnici*, quorum simulacra argentum & aurum. Unde *Tom. 1. Ephem.*

K